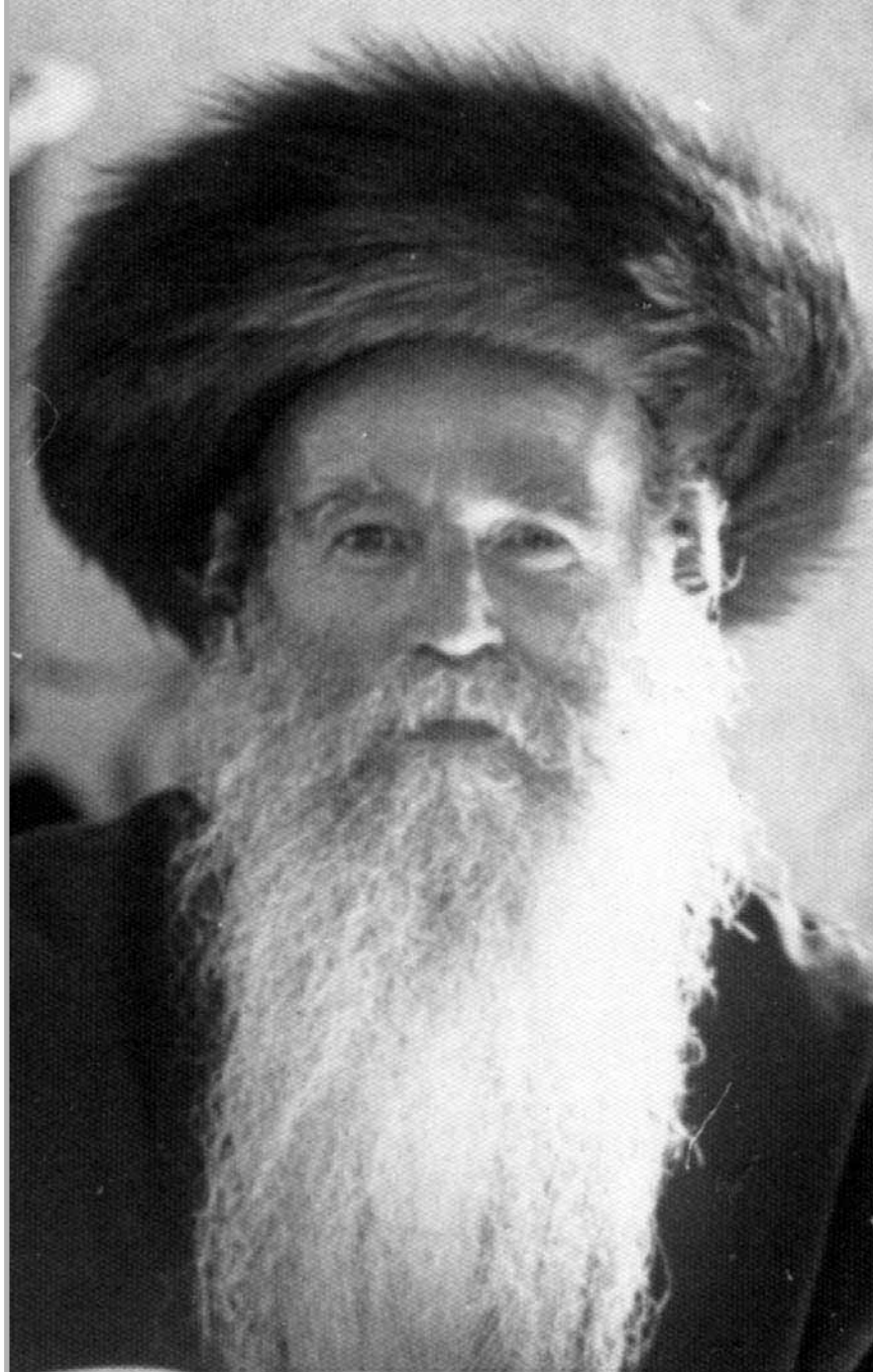

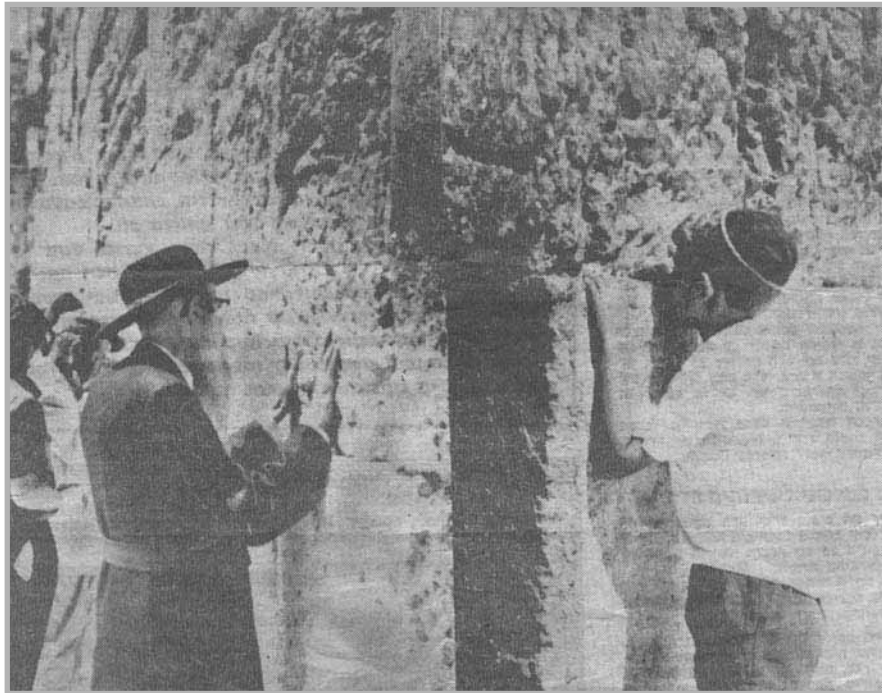
המינוי המופלא נשאר בגדר עניין
שמימי שהרבי רצה לפעול בו,
והכל הבינו כי דברים בגו. אולם
מאז, היו חשובי המשפיעים
והעסקנים בארץ הקודש עולים
לביתו של הרב חיים שלום סגל
בירושלים, ה'בעל הבית' של ארץ
ישראל, כדי להתייעץ עמו בכל
העניינים הנוגעים לשטח
שב'בעלותו'. מי היה הרב סגל?
במה התייחד? • "בית משיח"
משרטט קווים לדמותו של איש
חסיד, גאון ורב הפעלים

מאת: שניאור זלמן ברגר

נציגי המדינות באומות המאוחדות
התכנסו לדיון ממושך שנמשך על פני
כמה ימים. כלי התקשורת הרבים צבאו
על דלתות אולמות הדיונים בוועידה שנפתחה
זה עתה. החלטות גורליות עמדו על שולחנם
של שגרירי המדינות. המתח היה בעיצומו.

ה'בעל הבית' ש

"בית משיח" משרטט קווים לדמותו של איש חסיד, גאון ורב הפעלים.

חיי פרישות

הגאון החסיד הרב חיים שלום סגל ע"ה נולד בחודש חשוון תרע"ח בעיר הקודש חברון, לאביו הרב שלמה יהודה הלוי, מתלמידי התמימים הראשונים בחברון, ולאמו הרבנית הצדקנית מרת יוכבד, דור חמישי לאדמו"ר הזקן (בכמה ממכתבי הרבי אליו, הוסיף הרבי את התואר "דור שישי לאדמו"ר הזקן"...). הוא נקרא בשם שלום, על שם זקנו המקובל הרב הצדיק רבי שלום הלוי זצ"ל מפודהייץ-צפת, שהסתלק לבית עולמו כחודש ימים קודם לכן בערב חג הסוכות.

הבתים של העולם להתוועדות חסידית, ודנו בשאלה הרת-הגורל: מה מוטל עליהם לעשות כעת. לבסוף הוחלט ביניהם לעשות כל מה שהרבי ידרוש. כשנכנסו ליחידות נענו ואמרו כי כל מה שהרבי יאמר להם לעשות הם מוכנים לבצע בפועל.

המינוי אכן נשאר בגדר עניין שמימי שהרבי רצה לפעול בו, והכל הבינו כי דברים בגו. חשובי המשפיעים והעסקנים בארץ הקודש הבינו כי המינוי אינו זמני בלבד, וכי הוא ממשיך גם לימים הבאים, ומדי פעם עלו לביתו של הרב חיים שלום סגל בירושלים כדי להתייעץ עמו בכל העניינים הנוגעים לשטח שביבולותיו. בין העולים להיוועץ עמו היו הרב זושא וילמובסקי 'הפרטיזן' ע"ה, והרב משה ירוסלבסקי ע"ה.

מי היה הרב סגל? במה התייחד?

בדיק באותו יום – מרחק של שעה נסיעה משם – ב-770 'בית משיח', ניהל הרבי את כל העניינים השמימיים בדרכו שלו.

ביום שישי, ב' של חג הסוכות תשל"א, בשעה 6:50 בערב נכנס הרבי שליט"א במפתיע להתוועדות בבית המדרש הגדול והורה לנגן שלוש פעמים את ניגון ג' תנועות, ולאחר ניגון הכנה נוסף פתח במאמר דא"ח "הללו את הוי' כל גויים". לאחר המאמר פתח הרבי ואמר כי התוועדות זו נעשית בקשר לכינוסם של שגרירי המדינות באומות המאוחדות, דבר שמתקיים לא בכדי בחג הסוכות, שאז קוראים בהפטרה "ואספתי את כל הגויים". הרבי הוסיף וגילה כי בזכות עם ישראל הגויים מקבלים השפעות "זוה פועל על שבעים האומות כאן למטה שלא יחשבו על היהודים עניינים בלתי רצויים".

הארועים השמימיים לא תמו בכך. ימים ספורים לאחר מכן, בליל שמיני עצרת, שעה שביית המדרש היה מלא מפה לפה באלפי חסידים, קרא הרבי למכריזי ההקפות ואמר לו שהוא עצמו ינהיג את ההקפה הרביעית. והרבי פתח ואמר: "כיון שנאמר 'יצב גבולות עמים למספר בני ישראל', לכן יכבדו כעת בעלי בתים מהמדינות, וכיון שהכל צריך להיות על פי תורה, יהיו כאלה שיש להם סמיכה או ראשי ישיבות". כאן הורה הרבי למנות אנשים שונים ליבעלי הבתים על המדינות השונות בהם, ארצות הברית, אנגליה, אירופה, אוסטרליה, ברזיל, עירק, תימן, גרמניה, מצרים, רוסיה, דרום אפריקה ועוד – כשבראשם ארץ ישראל.

כאן הורה הרבי להכריז על הרב חיים שלום סגל מירושלים, כיבעל הבית על ארץ ישראל.

לכולם היה ברור כי אין פה הצגה בעלמא אלא מינויים שמימיים ברי תוקף!

מיד לאחר שמחת תורה ישבו בעלי

ל ארץ ישראל

סבוכות. בתום חמש השנים הוא עמד בהצלחה בסדרת מבחנים והוסמך להוראה ודיינות.

הרבנים-דיינים החדשים החלו לחפש לעצמם משרות ראויות, אולם הרב סגל ידע שבכדי להתמנות לרב או דיין הוא יצטרך להעתיק את מקום מגוריו אל מחוץ לירושלים, והוא ביקש להישאר בירושלים כדי שילדיו יקבלו חינוך על טהרת הקודש. הוא לא הסכים לקבל הצעות קוסמות של משרות רבנות ודיינות, וחזר לחבוש את ספסלי הלימוד.

הרבי מעודדו

להדפיס את ספריו

לאחר קרוב לעשר שנות לימוד, מונה הרב סגל למגיד שיעור בישיבת 'עץ חיים' בה למד בצעירותו. בהירות הלימוד ויראת השמיים שלו היו קווי מנחה בהרבצת התורה שלו לתלמידיו. אמרו עליו שאין תלמיד שיצא ממנו מבלי לדעת כיצד להכין דף גמרא לבד. על ענין זה הוא נתן דגש מיוחד.

שיטתו המיוחדת, היתה להביא את התלמיד לדעת להכין בכוחות עצמו דף גמרא עם רש"י ותוספות וכן מפרשים ראשונים ואחרונים. למרות היותו גאון ובקי עצום, כאשר היה לומד עם תלמידיו את הסוגיה, היה נדמה כאילו הוא לומדה לראשונה בחייו. הוא היה קורא קטע ומבהיר את הקושי שבסוגיה, ולאחר מכן מבקש מאחד התלמידים להסביר את הנלמד. לאחר מכן היה מכוון את התלמידים לעיין ברש"י ותוספות כדי להבין כראוי, כל זאת תוך ליבון משותף של הסוגיה הנלמדת. הוא היה מעודד אותם גם לנסות לתרץ ולחדש בכוחות עצמם. בנו הרב בנימין זאב סגל, ראש ישיבת "תורת אמת" בירושלים שהיה גם הוא מתלמידיו של אביו מספר, כי "אין תלמיד שלמד אצל אבא ואינו יודע לפתוח דף גמרא וללמוד אותו בכוחות עצמו".

פרק מיוחד בחייו היה בהשתייכותו למכון 'הרי פישלי'. הוא צורף לרבנים ותלמידי החכמים החשובים שעבדו במכון על עריכת ספרים, פענוח כתבי יד וכדומה. כמוסמך לדיינות הוא אף השתתף בעריכת ספר חוקות הדיינים, וסדרת סנהדרין הגדולה – הלא הם ספרי הראשונים על מסכת סנהדרין. עבודת קודש זאת עשה בעת ובעונה אחת יחד עם הרבצת התורה. בעבודות אלו עסק במשך שלושים שנה רצופות.

דברי הערכה על ספרו "מונחי רש"י"

מתוך הקדמה לספרו "מונחי רש"י" שכתב המו"ל של הספר הרב שאר ישוב הכהן, רבה הראשי ואב"ד חיפה ונשיא מוסדות אריאל מיסודו של מכון הרי פישל ספרו מונחי רש"י הינו כללי יסוד לפירוש התורה שבכתב ושבעל פה המפוזרים על פני יצירתו הפרשנית רבת ההיקף של רש"י.

הרב חיים שלום סגל אסף והביא כללים אלו תוך כדי עבודתו בחיבורו תוספת רש"י – ביאורי רש"י לפסוקי התנ"ך המופיעים שלא במקומם. במהלך עבודתו זו – אשר במסגרתה עבר המחבר על פני יצירת רש"י לתורה שבכתב ושבעל פה לאורכה ולרחבה פעמים רבות – הבחין המחבר באוצר כביר זה של כללים שבלשון, בדקדוק ובפרשנות, ואף כללי דרש שענינם פשוטו וישו בו של מקרא.

בחלקם הגדול של הכללים שלוקטו מופיע המינוח "כלל-לשון" ו"אין... אלא..." וכללים נוספים.

אכן עיקר יחודו של ספר זה הוא במדור ההערות "אור לישירים" בהם באה לידי ביטוי בקיאותו הרבה של המחבר בספרות רש"י ובספרות חז"ל, מפרשים ראשונים ואחרונים, ובעלי הדקדוק הקדמונים. בעזרתה השכיל למנות את כל המקומות שרש"י חזר בהם על הכלל בשאר מקומות במקרא ובתלמוד, תוך השוואת דברי רש"י במקומות השונים, וכן השוואת דבריו לפירושי גדולי המפרשים האחרים. לעיתים אף נשא ונתן בדברים ולמד סתום מן המפורש.

התועלת העיקרית שניתן להפיק מלקט זה היא עמידה על פירושי המקראות הרבים שלא פירשם רש"י במקומם. בנוסף לכך לגבי רבים מפירושי רש"י לתורה שבכתב ושבעל פה הקשורים לאחד הכללים שבספר הרי הוא משמש מכשיר בלעדי להבנת דבריו-שכן העניינים המתפרשים על ידי הכלל טבעם שבאים במקומותיהם בקיצור נמרץ ולעיתים לא ניתן כלל לעמוד על כוונת רש"י בהם ללא ידיעת הכלל, וכיצד הוא מיושם בכמה מקומות.

אכן מלבד התועלת הרבה שיפיקו ההוגים בתורת רש"י על ידי העיון במחברת ערכים ומונחים הרואה אור בזה – רואה הנהלת אריאל חובת כבוד להוציא לאור מחברת כללים יקרה זו פרי הילולים של אותו גאון וחסיד הרב המחבר זצ"ל ולצרפה לסדרת 'רש"י השלם' על מנת להציב לו יד ושם באהלי תורה, כמי שבהתלהבותו הסוחפת ובמופת עמלו בתורת רש"י זכה להיות כוח מניע וגורם עיקרי להפניית תשומת לב לדרישת יצירת רש"י על התורה, ולהקמת המפעל הגדול ורחב היקף "רש"י השלם".

עסק רק באמצעות פתקים בלבד. לא פלא אפוא שהנער העילוי סיים את השי"ס ארבע פעמים עוד בטרם מלאו לו עשרים שנה.

את חינוכו החבדי" קיבל בבית אביו הרב שלמה יהודה ע"ה, ובבתי המדרש של חב"ד בירושלים ובחברת התמימים עמם למד את תורת החסידות והרווה את צמאונו מעינותיה.

בהגיעו לפרק "האיש מקדש" נישא לרבנית פרומא איטא, בתו של מייסד בית הרפואה 'ביקור חולים' הרב נחמיה חשין. למרות שחמיה היה מצאצאי תלמידי הגר"א ואף הלך בדרכם, הוא הקפיד לקחת חתנים חסידיים באומרו כי רק החסידים יחזיקו את האידישקייט'.

לאחר החתונה החל ללמוד הוראה ודיינות במכון הנודע לתהילה 'הרי פישלי' בירושלים. במשך חמש שנים שקד בלימוד מעמיק בו התלמידים ליבנו סוגיות הלכתיות

בהיותו ילד עברה משפחתו מחברון לירושלים, שם נכנס ללמוד בתלמוד תורה וישיבת 'עץ חיים'.

בהיותו כבן 11 זכה לראות את כ"ק אדמו"ר הרי"צ בעת ביקורו המפורסם בירושלים. יחד עם אביו הלך אל בית המלון בו התאכסן אדמו"ר הרי"צ כדי להקביל את פניו.

כשרונותיו ניכרו בו כבר מגיל צעיר, וכבר בהיותו נער בגיל 16 עזב את הישיבה כיון שמסגרת הלימוד שם לא התאימה לרמתו. מאז הוא החל ללמוד לבדו בהתמדה ובשקידה בבית הכנסת הירושלמי "באר שבע". למרות הרעב והעוני ששררו בירושלים באותה תקופה, הוא המשיך לשקוד על לימודיו.

בימי התעלות אלה, קיבל על עצמו תענית דיבור במשך שנה וחצי. את התקופה הזאת הקדיש ללימוד בלבד, ואילו לשאר עניניו הוא

תוך כדי לימודו במשך השנים היה רושם לעצמו את המקומות בהם רש"י מפרש פסוקי תנ"ך שלא במקומם. עם השנים בא לידי החלטה להוציא את מה שכתב בספר, אלא שהדפסת הספר התעכבה כיון שלא היו בידיו האמצעים הכספיים.

הרבי מלך המשיח ידע על כוונתו להוציא את הספר, ועודדו להדפיסו בזריזות. באחת מהיחידויות להן זכה, שאלו הרבי מדוע אינו מדפיס את הספר והוא השיב שאין לו מימון להוצאת הספר. הרבי הורה לו אפוא להדפיס קונטרס לדוגמא ובו הקדמת הספר וחלק מתוך גוף הספר. בתוך זמן קצר הכין הרב סגל את הקונטרס האמור, והוא שלחו לרבי להגהה טרם ההדפסה. כעבור זמן זכה לקבל מהרבי מכתב תשובה על הקונטרס ובו הערות לרוב על תוכנו. הרב סגל פרסם את המכתב בעותקים רבים, והוא עורר השתאות והתפעלות בקרב תלמידי החכמים ותלמידי הישיבות בירושלים.

לבסוף החיבור הזה יצא לאור על ידי מכון 'הרי פישלי' שהדפיסו יחד עם הסדרה המופלאה 'רש"י השלם'.

במשך השנים זכה הרב סגל לקבל מהרבי עשרות מכתבים ותשובות עידוד על חיבורו זה. הרב סגל הצניע את המכתבים הללו, והם התגלו רק לאחר פטירתו על ידי בני המשפחה. במכתב מיום כ"ה במנחם אב תש"מ כותב לו הרבי בכתיב: "בטח הוציא לאור מספריו על רש"י עוד חלקים, לפלא קצת שלא נתקבל עד עתה".

בשלהי תשמ"א שלח הרב סגל לרבי דף לדוגמא מאחד הספרים שהתעתד לצאת לאור, ועל כך כתב לו הרבי בכתב יד קודשו: "ות"ח, בפרט על הדף דוגמא מפרש"י וכו'".

בצוותא חדא עם החיבור גדול 'תוספת רש"י', הוסיף וחיבר את שני הספרים שיצאו לאור העולם לאחר פטירתו בכרך אחד: "מונחי רש"י" – לקט כללי יסוד לפירוש התורה שבכתב ושבע"פ המפוזרים על פני פירוש רש"י. ו"יתרון האורי" – עיונים בפירוש רש"י.

בידי בני משפחתו, יבלחט"א, מצויים כתבי יד של חידושיו על מסכתות תענית ושקלים דף אחר דף, וכמו כן אסיפת מאמרים שונים שליקט אודות חומר איסור שיחה בבית הכנסת בשעת התפילה ורק בגלל יראתו וחשש לקטרוג, נמנע מלהדפיסה.

כמה מבניו של הרב סגל משמשים כראשי

ישיבות ומגידי שיעור בישיבות השונות. המפורסם שבהם הוא ראש ישיבת "תורת אמת" בירושלים הרב בנימין זאב סגל.

● **אביך היה מגיד שיעור ותלמיד חכם בעל שיעור קומה, כיצד זה השפיע על הבנים?**

הרב בנימין זאב סגל: "מאבא קיבלנו דוגמא מהו לימוד תורה אמיתי. הוא היה מגיד שיעור בישיבת עץ חיים מהבוקר ועד שעות אחר הצהריים, בשעות הערב היה עובד במכון 'הרי פישלי' על עריכת ספרים של הראשונים, וכשהיה חוזר בלילה בשעה עשר או אחת-עשרה, היה מתיישב ללמוד. עדיין טבועים בי זכרונות ילדות כאשר אנו הילדים הולכים לישון וקול הלימוד של אבא מהדהד בבית".

הרב בנימין זאב סגל מוסיף ומתאר את הדחקות בה הם היו חיים באותה תקופה, כמו רבים אחרים מבני ירושלים: "אנחנו עשרה אחים ואחיות וגרנו בדירה בת שני חדרים! היינו ישנים חמשה ילדים לרוחבה של מיטה אחת, וכדי שלילדים הגדולים יהיה נוח, הוצמדו כסאות למיטה ועליהם הם הניחו את הרגליים. למדנו לחיות באוירה של דחקות מחד, ומאידיך באווירת לימוד וקדושה".

מוסיף ומספר הבן הרב **יוסף יצחק סגל**, משפיע בישיבת תומכי תמימים במגדל העמק:

"כשהחל מבצע תפילין כתב הרבי לאבא 'בטח השתתף במבצע תפילין'. כיון שהיה זה בתחילת המבצע, אבא חשב שדברים אלו הם חלק מהוראה כללית הנוגעת לכולם, אבל הוא עצמו התקשה ליישם זאת מפאת סדר יומו העמוס. מאז שהגיע אליו מכתבו של הרבי, ללא מחשבה נוספת הוא פינה זמן בסדר יומו העמוס ומדי יום ביומו נסע לכותל המערבי כדי להשתתף במבצע תפילין..."

"כיצד אבא אכן מצא זמן לכך? התברר כי מדי יום, בשעת הפסקת הצהריים בישיבה, היה הולך לביתו כדי לסעוד את לבו ולאחר מכן היה מבקר אצל אמו הקשישה שחיה לבדה. הוא ויתר אפוא על ארוחת צהריים שלו ומהישיבה נסע היישר לכותל המערבי, שם הניח תפילין שעה ארוכה, לאחר מכן קיים מצות כיבוד הורים וחזר ללמד בישיבה.

"למרות הזמן הקצר שעמד בדוכן התפילין, הוא היה משוחח עם יהודים בעיני יהדות ומעורר אותם להתקרב לחיי תורה ומצוות. פעם, בעומדו בדוכן התפילין, שיכנע

"כשהחל מבצע תפילין כתב הרבי לאבא 'בטח השתתף במבצע תפילין'. כיון שהיה זה בתחילת המבצע, אבא חשב שדברים אלו הם חלק מהוראה כללית הנוגעת לכולם, אבל הוא עצמו התקשה ליישם זאת מפאת סדר יומו העמוס. מאז שהגיע אליו מכתבו של הרבי, ללא מחשבה נוספת הוא פינה זמן בסדר יומו העמוס ומדי יום ביומו נסע לכותל המערבי כדי להשתתף במבצע תפילין..."

אבא את עורך העיתון 'טאָג מאַרגן זשורנאַל' שיצא לאור בארצות הברית, להניח תפילין. בתחילה הלה סירב אבל אבא לא הרפה עד שהפשיל את שרוולו. כשעורך העיתון חזר לארצות הברית, כתב בעתונו על החוויה שעבר יחד עם תמונתו שהוא מניח תפילין עם אבא...

ייסד בית כנסת חב"ד

מידי יום התפלל הרב חיים שלום סגל במתינות ובנעימה מיוחדת. כל בוקר הקפיד ללכת למקוה ולאחר תפילת שחרית היה יושב ולומד חתי"ת עם הטלית והתפילין.

בשנת תשט"ו ייסד את בית הכנסת החב"די 'בית יהודה' בשכונת 'מוזכרת משה'. בית הכנסת הוקם היכן שנצבו כתות ריקות של תלמוד תורה עץ חיים. הוא השיג את אישור הנהלת החתי"ת, ובית הכנסת נפתח. ברבות השנים הוא דאג להרחיבו ולשפצו עד שהפך לבית כנסת מפואר שהכיל מתפללים רבים.

במלאת שנה לייסוד בית הכנסת, כתב יחד עם הרב יעקב אורנשטיין דו"ח לרבי על התפתחות בית הכנסת והפעילות הנעשית בו. הרבי השיב להם במכתב גדוש בברכות: **"בנועם קיבלתי מכתבם למלאת שנה לקיום בית מדרש חב"ד במזכרת משה ובו גם ראשי פרקים מפעולת והתפתחות בית הכנסת ובית המדרש.**

"ויהי רצון שעוד רבות בשנים יזכם בורא עולם ומנהיגו לבשר מהגדלת מקדש מעט שזכו בבניינו, הגדלה הן בכמות והן באיכות ובכל שלושת הסוגים נר מצווה ותורה אור ומאור שבתורה, הזדרכותיה ומנהגיה, וברור הדבר שנאמן נתן התורה לקיים הבטחתו אשר מזכי הרבים הם בלשון הכתוב מצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, והעומדים בראש נוטלים חלק בראש כמובן וגם פשוט".

במשך הזמן ייסד הרב סגל שיעורי תורה בנגלה וחסידות, וכן התועדויות רבות שנערכו בין כתלי בית הכנסת. הוא עצמו מסר שיעור בליקוטי תורה לפני קבלת שבת, ובעת רעוא דרעוין ארגן חזרת מאמר דא"ח.

במשך תקופה מסוימת הצליח להביא לבית הכנסת את הרב שמריהו ששונקין ע"ה, שמסר שיעור תניא בו השתתפו רבנים ותלמידי חכמים רבים. לאחר שהרב ששונקין הפסיק למסור את השיעור, המשיך הוא עצמו ללמד. בין המשתתפים בשיעור: הרב אברהם גולדברג, אביו של הדיין החשוב הרב זלמן נחמיה גולדברג, הרב חיים הרש שמרלר,

תמונתו של הרב סגל בכותל המערבי, כפי שפורסמה בעיתון 'טאָג מאַרגן זשורנאַל'

מחשובי חסידי צאנז וכן הרב יעקב וינקלר. על שיעורים אלו כתב לו הרבי מלך המשיח: **"וזכות השתדלותו ויגיעתו בשיעורי הלימוד אשר בבית הכנסת מזכרת משה, שיעורים בתורה תמימה הנגלה והחסידות, תעמוד לכת"ר ולכל המשתדלים והמסייעים להמצטרף להם מנפש ועד בשר".**

לא טעם בשר בקר

יראתו שקדמה לחכמתו התבטאה בין השאר בתפילותיו וברכותיו שהיו תמיד נאמרות במתינות ודביקות למופת, בזוהירותו המופלגת בשמירת הלשון, בלימוד זכות על הזולת, ובכלל באהבת הבריות. תמיד היה מציין את מעלות הזולת, אפילו בפשוטי העם אותם קירב.

לעומת זאת על עצמו היה מדקדק עד כדי פרישות. כך למשל מיום עמדו על דעתו לא הכניס לפיו בשר בקר, בגלל חומרות שונות שהחמיר בהלכות ניקור. את ההחמרה הזאת עשה במידה יתירה של הצנע לכת, כשהוא מסווה את סירובו בנימוקים שונים. גם בשנים בהם שרר בארץ מחסור במוצרי מזון, ומארצות הברית נשלחו חבילות מזון מיוחדות בהם היו גם קופסאות שימורים של בשר בכשרות מהודרת – לא הכניס לפיו.

חומרה נוספת שקיבל על עצמו: לא לטלטל בשבת גם במקום בו ישנו עירוב. על חומרה זו הוסיף חומרה יתירה: לא לצאת לרשות הרבים עם משקפים בשבת, שמא יסירם ויבוא לידי טלטול.

קירב רבים

לדרכי היהדות והחסידות

ביתו תמיד היה מלא באורחים קבועים וזמניים. היו מגיעים אליו בעלי תשובה שקירב, יתומים שלא היה להם היכן להשביע את רעבונם ועוד רבים אחרים. את כולם קיבלו הוא ורעייתו פרומא איטא בסבר פנים יפות, בחיוך לבבי ובעיקר באוכל מזין ומשביע שהגיע יחד עם מילות עידוד שהביאו שמחה ללבות האורחים.

בין אותם אורחים היה הזמר דדי בן עמי, שעשה את דרכו לתורה ומצוות דרך ביתו של הרב סגל. וכך היה המעשה:

הזמר דדי בן עמי היה פופולרי בקרב הציבור הישראלי. יום שישי אחד נפגש בבחורים שעמדו במבצע תפילין בתל אביב, והוא נכנס עמם בשיחה, במהלכה הזמינו אותו להתארח בישיבה בכפר חב"ד. הוא אכן נענה להזמנה, וכשהגיע לישיבה הוצמד אליו הרב יוסף יצחק סגל (אז עדיין תלמיד) כדי ללמדו ולשוחח עמו. מכאן היתה הדרך קצרה לביתו של הרב חיים שלום סגל שהראה לו את הדרך העולה בית א-ל.

בני משפחתו ומקורביו לא ידעו כל השנים כי היתה לו קביעות ללמוד כתבי האריז"ל יחד עם שני צדיקים מקובלים בירושלים, בהם הרה"צ יוסף לייב זוסמן ע"ה. הסתבר שמלבד ידענותו העצומה בנגלה ובחסידות, היה לו יד ורגל גם בתורת הנסתר. ביום י"ז במנחם אב תשמ"ג, השיב הרב סגל את נשמתו לבוראו. בהלווייתו השתתפו אלפים ובראשם רבנים וראשי ישיבות חב"ד. מנוחתו כבוד בחלקת חב"ד שבהר הזיתים סמוך לקבר הרד"צ חן ובעל היתורת חסדי מלובלין.